

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2023 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Krzaczyńska-Sobczak

Protokolant: Natalia Bąbol

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2023 roku, 20 lipca 2023 roku, 5 października 2023 roku

sprawy P. K. syna M. i M. z domu S.

urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 22.09.2022 roku w miejscowości L., gm. M., pow. (...), woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch metalowych zbiorników na szambo, które znajdowały się na terenie nieogrodzonej działki o nr (...) o wartości 24 000 złotych na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. w W. ul. (...).

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

orzeka:

- oskarżonego **P. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, z tą zmianą, iż przyjmuje, że wartość dwóch metalowych zbiorników na szambo stanowiących przedmiot kradzieży wynosi 6844 złotych i za to na podstawie art. 278 § 1 kk, art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
- na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 1 (jednego) roku;
- na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody pokrzywdzonemu poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) kwoty 6844 (sześć tysięcy osiemset czterdzieści cztery) złotych;
- na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy;
- zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 1446,48 (tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 625,04 (sześćset dwadzieścia pięć złotych cztery grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 280 (dwieście osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 590/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	P. K.	W dniu 22 września 2022 roku, w miejscowości L., gmina M., powiat (...), województwo (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch metalowych zbiorników na szambo o łącznej wartości 6844 złotych, które znajdowały się na terenie nieogrodzonej działki nr (...) na szkodę	

		firmy (...) spółka zo.o z siedzibą w W. przy ulicy (...), czym wyczerpał dyspozycję art. 278 § 1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
P. K. w dniu 21 września 2022 roku skontaktował się telefonicznie z R. M. świadczącym usługi transportowe z zapytaniem o możliwość wykonania usługi przewozu zbiorników do punktu skupu złomu w P. i jej cenę. Po uzyskaniu informacji, oskarżony ponownie skontaktował się z R. M. i ustalił szczegóły transportu zbiorników z miejscowości L. do skupu złomu przy ulicy (...) w P., który miał zostać zrealizowany w dniu 22 września 2022 roku. Tego dnia, na prośbę P. K., jego kolega K. M. zawiózł go swoim samochodem do miejscowości L.. Oskarżony i jego kolega przyjechali na teren nieogrodzonej działki oznaczonej numerem (...) w miejscowości L. stanowiącej własność firmy (...) spółka zo.o z siedzibą w W.. Na terenie nieogrodzonej działki znajdowały się dwa metalowe zbiorniki na szambo, wykopane kilka miesięcy wcześniej z ziemi przez pracowników firmy (...). Na miejscu	<p>Zeznania świadka R. M.</p> <p>Zeznania świadka T. F.</p> <p>Zeznania świadka M. W.</p> <p>Zeznania świadka K. N.</p> <p>Częściowo zeznania świadka K. D.</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>Zeznania świadka K. M.</p> <p>Dokumentacja fotograficzna</p> <p>Opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości</p> <p>Protokół oględzin nagrania z dnia 22 września 2022 roku</p> <p>Karty przyjęcia odpadów metali umowy kupna-sprzedaży</p> <p>Dane o karalności</p>	<p>k. 26 odwr.,90 odwr.</p> <p>k.13 odwr., 89 odwr.-90</p> <p>k. 20 odwr.,89</p> <p>k. 23 odwr., 90</p> <p>k. 5, 88 odwr.-89</p> <p>k. 40, 87 odwr.- 89</p> <p>k.34 odwr., 101 odwr.</p> <p>k.65- 68</p> <p>k.104-111</p> <p>k.27-28</p> <p>k.15, 16</p> <p>k. 45</p>	

znajdował się również R. M. samochodem przystosowanym do przewozu zbiorników o dużych gabarytach. Oskarżony powiedział R. M., że zbiorniki stanowią jego własność, wcześniej o prawie do zbiorników zapewnił swojego kolegę K. M.. R. M. – zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami- wykonał dwa kursy do skupu złomu przy ulicy (...) w P.. W skupie złomu, P. K. poprosił kolegę K. M. o przedstawienie swojego dowodu przy zawieraniu umowy sprzedaży złomu, zapewniając go przy tym, że swojego zapomniał. K. M. przystał na to, po okazaniu dokumentu tożsamości przez K. M., pracownik skupu wystawił dwie karty przyjęcia odpadów metali umowę kupna-sprzedaży. Pierwsza umowa dotyczyła zbiornika o wadze 1650 kg, wartość złomu została wyceniona na kwotę 1650 złotych, druga umowa dotyczyła zbiornika o wadze 2300 kg, wartość złomu wyceniona została na kwotę 2300 złotych. Wartość rynkowa większego zbiornika wynosiła 5194 złotych, zaś mniejszego 1650 złotych. Dwa zbiorniki na szambo zostały pocięte i przewiezione do huty.

Oskarżony nie był dotychczas karany.

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Zeznania świadka R. M. Zeznania świadka T. F. Częściowo zeznania świadka K. D. Zeznania świadka K. M. Zeznania świadków M. W. i K. N. Częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. K.	Rzeczowe, logiczne zeznania R. M. w zakresie w jakim zrelacjonował okoliczności wykonania usługi transportowej na rzecz oskarżonego, to jest przewozu dwóch zbiorników na szambo do wskazanego skupu złomu w P., nie nasuwają wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy i jako takie mogą stanowić podstawę	

Dane o karalności z K.

Protokół oględzin

Opinia biegłego do sprawy
wyceny ruchomości

ustaleń faktycznych w sprawie. Kluczowe w zeznaniach w/w świadka jest wynikające z nich ustalenie, iż oskarżony traktował zbiorniki jak swoją własność, na tą okoliczność P. K. zbudował uwiarygadniającą opowieść o tym, że wynajął plac na którym miał otworzyć firmę, a zbiorniki wyciągnął z ziemi i chciał je wywieźć do skupu złomu. W taki sam sposób ocenić należy zeznania T. F., w którego skupie złomu oskarżony sprzedał zabrane z działki w L. dwa zbiorniki na szambo stanowiące własność firmy (...). Zachowanie, postawa oskarżonego wskazywały iż traktuje przedmiotowe zbiorniki jak swoją własność.

Zeznania K. D. w zakresie w jakim traktują o okolicznościach zaboru zbiorników na szambo na szkodę firmy (...), ujawnienia kradzieży, zabezpieczenia przedmiotowych zbiorników na terenie działki, zasługują na pozytywną ocenę. Korespondują one z innymi dowodami, w szczególności zeznaniami świadków K. N., M. W.. Zastrzeżenia budzą w zakresie, w jakim dotyczą wyceny wartości szkody, o czym szczegółowo poniżej.

Relacja w/w świadka w zakresie dotyczącym działań podejmowanych przez oskarżonego na działce w L. należącej do pokrzywdzonej firmy (...), transportu zbiorników na szambo do skupu złomu, okoliczności zawarcia umowy sprzedaży w/w zbiorników w skupie przy ulicy (...), nie nasuwa wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Zdziwienie jednakże budzi naiwność świadka w zakresie przyjęcia za pewnik zapewnień oskarżonego co do jego prawa do dysponowania przedmiotowymi zbiornikami i wiążąca się z tym niefrasobliwość w dysponowaniu swoim dowodem osobistym przy transakcji sprzedaży zbiorników w skupie złomu, w konsekwencji prowadząca do ukrycia prawdziwego zbywcy skradzionych wcześniej zbiorników.

Zeznania w/w świadków mają znaczenie uzupełniające, posiłkowe. K. N. i M. W. kilka miesięcy przed kradzieżą wydostali z ziemi przedmiotowe zbiorniki na szambo, potwierdzili, że stan działki, umiejscowienie zbiorników, nie wskazywały, iż właściciel chciał się ich wyzbycić, oddać chętnym.

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim

potwierdził fakt zadysponowania dwoma zbiornikami na szambo i wywiezienie ich z terenu działki należącej do firmy (...) zasługuje na akceptację, znajduje potwierdzenie we wskazanych wyżej dowodach. Nie mogą ostać się natomiast forsowane przez oskarżonego zapewnienia, iż stan nieruchomości, posadowienie na niej zbiorników od kilku lat, brak jakiegokolwiek zainteresowania nimi, wskazywały, iż nie miały one żadnego właściciela, czekały na chętnego, który je zabierze i nimi zadysponuje według swojego uznania. Wersji oskarżonego przeczą zeznania K. D., M. W. jak i K. N.. Jak wynika z ich depozycji, wniosek oskarżonego był całkowicie nieuprawniony i jako taki stanowi przyjętą linię obrony. Przedmiotowa działka była właśnie zagospodarowywana i przygotowywana pod mającą powstać wytwórnię betonu. O tym, że nie jest ona opuszczona, a znajdujące się na niej rzeczy porzucone i czekają na nowego właściciela, świadczyły właśnie trwające na niej prace.

Dokument urzędowy sporządzony we właściwej

		<p>formie i przez uprawniony podmiot.</p> <p>Wskazane źródło dowodowe stanowi udokumentowanie czynności procesowych, powstało zgodnie z normami przepisany w kodeksie postępowania karnego i daje rękojmię wiarygodności i rzetelności.</p> <p>Opinia biegłego dotycząca wyceny szkody poniesionej przez pokrzywdzonego jako pełna, logiczna, wewnętrznie niesprzeczna, przeprowadzona stosownie do wymogów i aktualnej wiedzy w tym zakresie, stanowi w ocenie sądu pełnowartościowy materiał dowodowy. Biegły w należyty sposób uargumentował swoje stanowisko, przedstawiając logiczny tok rozumowania prowadzący go do sformułowania wniosków końcowych.</p>	
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	P. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Analiza zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności w postaci: rzeczowych zeznań R. M., T. F., pomocniczo także K. M., K. N., M. W., K. D., protokołu oględzin nagrania ze skupu złomu, pozwoliły na przypisanie oskarżonemu zarzucanego mu czynu. Istota czynności wykonawczej kradzieży polega na zaborze, a więc na wejściu w posiadanie rzeczy, która do czasu czynu sprawcy była we władaniu innej, uprawnionej osoby. Innymi słowy, zabór to wyjęcie rzeczy spod władania osoby uprawnionej, bez jej zgody i bez żadnej podstawy prawnej, która mogłaby do takiego czynu uprawniać i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę (zob. wyr. SN z 18.12.1998 r., IV KKN 98/98, Prok. i Pr. 1999, Nr 7–8, poz. 5; post. SN z 4.10.2012</p>			

r., III KK 285/12, Legalis).
Oskarżony, nie mając ku temu żadnych praw, z terenu nieogrodzonej działki stanowiącej własność firmy (...) spółka zo.o wywiózł dwa zbiorniki na szambo i sprzedał je w skupie złomu. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż wbrew zapewnieniom P. K., żadne okoliczności nie wskazywały na to, iż wolą właściciela było wyzbycie się ich, oddanie chętnemu nabywcy. Wręcz przeciwnie, jak wynika z zeznań pracowników ich umiejscowienie na działce było takie aby nie stanowiły pokusy dla amatorów cudzej własności. Po wydostaniu ich z ziemi, posadowiono je za krzakami, które znacząco utrudniały dostrzeżenie ich z perspektywy drogi biegnącej obok działki. Żeby je zlokalizować trzeba było zatem zadać sobie trud i wejść w tym celu na działkę. Również stan działki nie uprawniał do takiego wnioskowania. Jakkolwiek nie była ona ogrodzona, jednakże trwały na niej prace przygotowujące ją do zlokalizowania na niej wytwórni betonu. W tym celu wyciągnięto z ziemi zbiorniki na szambo, aby bez przeszkód można było wyrównać teren pod planowaną działalność gospodarczą. O braku podstaw do takiego wnioskowania

forsowanego przez oskarżonego świadczą jego dalsze działania rozporządzające zbiornikami w skupie złomu. Przy finalizowaniu transakcji sprzedaży zabranych z działki w L. zbiorników, poprosił swojego kolegę K. M. o okazanie dowodu osobistego, spodziewając się kłopotów i konsekwencji w przypadku identyfikacji zbywcy zbiorników.

W świetle powyższych ustaleń sąd przyjął, iż oskarżony wypełnił znamiona z art. 278 § 1 kk. Sąd dokonał zmiany w zakresie wartości szkody poniesionej przez pokrzywdzoną firmę. Wobec kontrowersji dotyczących wartości stanowiących przedmiot zaboru dwóch zbiorników na szambo, sąd z urzędu dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości.

Reprezentujący pokrzywdzonego K. D. wycenił wartość szkody z tytułu zaboru dwóch zbiorników na szambo na łączną kwotę 24000 złotych. Powyższa wycena nie znajduje akceptacji sądu. Została ona oparta jak przyznał świadek na uśrednionych danych z portalu (...). Przyjęcie takiego modelu wyceny w realiach przedmiotowej sprawy budzi zastrzeżenia, nie uwzględnia bowiem stanu

technicznego przedmiotowych zbiorników. Jak wynika z zeznań K. D. przedmiotowe zbiorniki zostały zakupione przez pokrzywdzoną firmę razem z działką, zostały umieszczone w ziemi przez poprzedniego właściciela, przy czym jak długo z niej się znajdowały, kiedy zostały zakupione, w/w takiej wiedzy nie posiada. Podkreślić należy, iż każdy ze zbiorników został wyceniony przez świadka na kwotę 12000 złotych, tymczasem zbiorniki te jak wynika z kart przyjęcia odpadów metalowych zabezpieczonych w skupie złomu, miały różną wagę, ważyły odpowiednio 1650 kg i 2300 kg. To wskazuje na różną ich pojemność, a co za tym idzie w dalszej perspektywie przekłada się na cenę. Zauważyć w tym miejscu również należy, iż po okazaniu K. D. dokumentacji fotograficznej złożonej przez oskarżonego dotyczącej przedmiotowych zbiorników, świadek potwierdził, iż na okazanych zdjęciach mogą znajdować się zbiorniki stanowiące własność firmy (...) i stanowiące przedmiot zaboru. Tymczasem już pobieżna analiza wizualna wskazuje na zły stan techniczny zbiorników, wyrażający się skorodowaniem materiału, dziurami w powłoce. W tym stanie

rzeczy, urealnia i obiektywizuje wartość szkody poniesioną przez pokrzywdzonego opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości. W trakcie wyceny biegły posłużył się porównawczą analizą trendu cen oferowanych. Metoda ta pozwala określić wartość rynkową wycenianych ruchomości. Powyższa wartość uwzględnia min. kompletność, stan techniczny, generację i wiek ruchomości, okres i sposób eksploatacji, a także warunki popytu i podaży w ofertach porównywalnych. Wobec tego, iż zbiorniki w momencie wyceny nie istniały (zostały pocięte i wywiezione do huty) biegły w oparciu o ocenę wizualno-porównawczą lawety oraz informacje przekazane przez właściciela lawety określił wymiary zbiorników, waga ich wynikała z karty przyjęcia odpadów metalowych. W związku z tym, iż zbiornik większy był cały i nie uszkodzony mechanicznie była możliwość określenia wartości używanego zbiornika na rynku wtórnym. Przy przyjęciu określenia wartości w podejściu porównawczym, metodą analizy trendu cen ofertowych, interpolowana cena ofertowa ruchomości o podobnych parametrach do zbiornika większego kształtuje się na poziomie

5771 złotych. Wobec tego, iż cena ofertowa jest wyższa od ceny transakcyjnej dla tego typu ruchomości o 10 procent, wartość rynkowa przedmiotowej ruchomości- zbiornika większego wynosi 5194 złotych. Zważywszy na uszkodzenia zbiornika mniejszego które dyskwalifikowały go do dalszego użytkowania, jako wartość należało przyjąć wartość złomu to jest 1650 złotych. Wyliczenie to jest uzasadnione, bowiem, koszt naprawy uszkodzeń jest zbyt duży w stosunku do zysku jaki można osiągnąć ze sprzedaży używanego zbiornika. W tym stanie rzeczy sąd dokonał zmiany wartości szkody poniesionej przez pokrzywdzonego, przyjmując obiektywizującą i urealnającą wartość wynikającą z opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości.

Podsumowując, oskarżony miał możliwość zachowania się zgodnie z prawem, a mimo to nie dał posłuchu normom prawnym. Nie zachodziły przy tym żadne okoliczności wyłączające ich winę. W niniejszej sprawie problematyka ogniskuje się wokół zastosowania wobec oskarżonego trafnej, a więc adekwatnej i współmiernej do stopnia winy i społecznej

szkodliwości czynu reakcji prawnokarnej na zachowanie sprawcy, o czym poniżej.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki			

Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. K.	1 2 3 4		<p>Kara 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w oparciu o brzmienie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk na okres próby wynoszący 1 rok, na podstawie art. 33 § 2 kk kara grzywny w ilości 80 stawek dziennych po 10 złotych każda, w realiach przedmiotowej sprawy, uwzględniają okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego w postaci:</p> <p>- dotychczasowej niekaralności oskarżonego- ocenionej w kontekście jego wieku.</p> <p>Wobec oskarżonego zaistniały podstawy do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że podstawową przesłanką stosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary, jest przekonanie sądu, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary , a w szczególności</p>

zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stawiając prognozę kryminologiczną sąd bierze pod uwagę możliwość oddziaływania na skazanego w okresie próby. Przekonanie sądu o tym, że orzeczona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, ma być oparte przede wszystkim na postawie sprawcy, jego właściwościach i warunkach osobistych, dotychczasowym sposobie życia, oraz zachowaniu się po popełnieniu przestępstwa (wyrok SA w Katowicach z 10 lutego 2000 r., II Aka 5/2000, OSA 20001/1/1). Odnosząc powyższe rozważania do realiów niniejszej sprawy wskazać należy, iż przedmiotowa sprawa jest pierwszym konfliktem z prawem oskarżonego. Brak jakichkolwiek sygnałów świadczących o naruszeniu przez oskarżonego porządku prawnego skutkujących wszczęciem postępowania karnego. Podkreślić w tym miejscu również należy, że instytucja zawieszenia kary pozbawienia wolności nie oznacza bezkarności sprawcy, wręcz przeciwnie, bowiem obok elementu dobrodziejstwa stanowi bardzo ważny element motywujący do unikania zachowań sprzecznych z prawem,

służy tym samym kształtowaniu prawidłowej postawy u oskarżonego. Oskarżony musi mieć świadomość, iż zachowania sprzeczne z prawem, w zależności od ciężaru gatunkowego, mogą skutkować obligatoryjnym bądź fakultatywnym zarządzeniem wykonania orzeczonej kary. Tylko od samego oskarżonego zależy jak wykorzysta on okres próby i jak będzie on przebiegał.

Wymierzone kary są współmierne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu oraz realizują cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie prewencji ogólnej.

Wobec złożenia przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego stosownego wniosku i nienaprawienia szkody, sąd, na podstawie art. 46 § 1 kk, zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego firmy (...) spółka zo.o z siedzibą w W. kwoty 6844 złotych.

Celem wzmocnienia motywacji oskarżonego do zachowań zgodnych z prawem, potrzeby uświadomienia

			konsekwencji naruszania norm prawnych, na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 kk, sąd zobowiązał oskarżonego do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co sześć miesięcy.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	5		Wprawdzie zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2022 roku, poz. 1184) opłaty za czynności adwokackie ustala umowa z klientem, niemniej umowa ta jest wiążąca tylko w relacji pomiędzy pełnomocnikiem będącym adwokatem i jego mocodawcą. Ustalona w umowie wysokość opłat za czynności adwokackie nie musi stanowić podstawy zasądzenia przez sąd poniesionych przez tę stronę kosztów zastępstwa prawnego. Orzekający bowiem w tej kwestii sąd zobowiązany jest do wydania rozstrzygnięcia mieszczącego się w granicach między jednokrotnością a sześciokrotnością stawki minimalnej określonej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015

roku w sprawie opłat za czynności adwokacie (Dz. U. poz. 1800 ze zm.) (por. postanowienie SN z dnia 30 października 2017 roku, sygn. WO 14/17, Legalis). Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 lutego 2020 roku dotyczącym wynagrodzenia adwokata ustanowionego z wyboru. Sąd Najwyższy wskazał, iż wprowadzie zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze, opłaty za czynności adwokackie ustala umowa z klientem, niemniej umowa ta jest wiążąca tylko w relacji pomiędzy obrońcą będącym adwokatem i jego mocodawcą. Ustalona w umowie wysokość opłat za czynności adwokackie nie musi stanowić podstawy zasądzenia poniesionych przez tę stronę kosztów zastępstwa prawnego (por. postanowienie SN z dnia 18 lutego 2020 roku, sygn. V KK 534/18. Legalis). W orzecznictwie zasadnie przyjmuje się, że sąd może kontrolować wysokość żądanego wynagrodzenia adwokata (radcy prawnego) w zakresie przekraczającym stawki minimalne, określone w Rozporządzeniu, przy czym kontrola ma być dokonywana przy uwzględnieniu rodzaju i stopnia zawłości sprawy oraz nakładu pracy obrońcy lub pełnomocnika (por. postanowienie SN

z dnia 23 marca 2011 roku, sygn. I KZP 1/11, Legalis). Jak wynika z § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22. 10. 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie opłaty stanowiące podstawę zasądzenia kosztów zastępstwa prawnego i kosztów adwokackich ustala się z uwzględnieniem stawek minimalnych określonych w rozdziałach 2-4 , z czego należy wnioskować, iż są one podstawą do ustalenia wynagrodzenia. Istotne rozróżnienie zawiera ust. 2 i ust. 3 § 15 Rozporządzenia, stosownie do których wysokość wynagrodzenia w sposób decydujący różnicuje to, czy sprawa wymaga , czy też nie wymaga przeprowadzenia rozprawy, przy czym w sytuacji, gdy sprawa wymaga przeprowadzenia rozprawy, sąd powinien uwzględnić stawkę przewyższającą minimalną, ale nie większą niż jej sześciokrotność. Sąd w niniejszej sprawie nie uwzględnił wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego o zasądzenie zwrotu kosztów w kwocie 6150 złotych, kierując się przesłankami określonymi w § 15 ust. 3 pkt. 3 i 4 rozporządzenia (rodzaj i zawilość sprawy oraz nakład pracy adwokata związany z reprezentowaniem

pokrzywdzonego przed sądem rejonowym. Podkreślenia wymaga, iż nakład pracy pełnomocnika nie był znaczny. Postępowanie w przedmiotowej sprawie sprowadzało się do trzech terminów rozpraw, materia nie była skomplikowana, sprawa liczyła zaledwie 122 stron. Nie można też mówić o znacznym nakładzie pracy pełnomocnika, brak obszernych pism procesowych (bo też i mało skomplikowany charakter sprawy tego nie wymagał, jedyne jakiegoś się dopatrył pochodzi z dnia 3 lipca 2023 roku - data wpływu do sądu i stanowi „spis kosztów zastępstwa adwokackiego oskarżycielki posiłkowej (...). (...) „wraz z załączoną fakturą Vat), czy też inicjatywy dowodowej (dopuszczenie dowodu kluczowego w niniejszej sprawie z uwagi na kontrowersje co do wartości szkody- nastąpiło z urzędu przez sąd). W tym stanie rzeczy jako podstawę ustalenia wysokości zwrotu kosztów zastępstwa procesowego sąd przyjął § 11 ust. 2 pkt. 3, ust. 7, § 15 ust. 3, §17 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22. 10. 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.

6. inne zagadnienia

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6</p>	<p>O kosztach postępowania sąd orzekł w oparciu o brzmienie art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt. 2, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r., Nr 49, poz. 223). W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd może zwolnić (nie ma obowiązku) oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności.</p>	

Zachował swą aktualność pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 5 lipca 1983 roku, (sygn. Rw 529/83, OSNKW 1-2/1984/21) mówiący, iż zwolnienie od kosztów postępowania za którąkolwiek instancją jest fakultatywne i ocenne, co obliguje sąd do wskazania występujących w sprawie okoliczności, które stanowią podstawę ustalenia, że uiszczenie kosztów postępowania byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Odnosząc powyższe rozważania do realiów przedmiotowej sprawy, za obciążeniem oskarżonego kosztami postępowania przemawiają okoliczności dotyczące sytuacji osobistej i majątkowej w/w. Sytuację finansową P. K. ocenić należy jako dobrą. Oskarżony ma regularne źródło dochodów w postaci wynagrodzenia za pracę na umowę zlecenia, kształtujące się na poziomie 3500- 4000 złotych netto miesięcznie. W przypadku niemożności jednorazowej wpłaty tytułem zasądzonych należności, oskarżony może wnioskować o rozłożenie płatności na raty.

6. **1Podpis**